

ת"פ 54657/12/13 - מדינת ישראל נגד מוסא אבו סנינה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54657-12-13 מדינת ישראל נ' אבו סנינה

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוסא אבו סנינה

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של ניסיון הסעת תושב זר, עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל +סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 13.7.2013 בסמוך לשעה 10:00 במחסום חיזמה בירושלים, הסיע הנאשם ברכבו תושבת זרה השוהה בישראל שלא כדין.

טיעוני הצדדים לעונש

בנסיבות ביצוע העבירה, טוענת התביעה למתחם ענישה הנע בין חודש ל-6 חודשי מאסר, קיומה של הרשעה קודמת בעבירה של הסעת שב"ח, עותרת התביעה למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם.

מנגד, מציין הסנגור בטיעוניו לעונש את נסיבות ביצוע העבירה, בהן העובדה שמדובר בהסעה מחיזמה לבית חנינא, מבליש הנאשם יודע כי מדובר בתושבת שטחים. עוד מציין הסנגור לקולא כי ממדובר באדם צעיר שנטל אחריות וביטא חרטה על מעשיו. בנסיבות אלו, מבקש הסנגור להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט הסביר הנאשם כי לא ידע כי מדובר בתושבת שטחים והראיה לכך שנסע עמה לכיוון מחסום צה"ל, רק אז נודע לו כי הגברת אינה שוהה כדין בישראל.

דין וגזירת דין

בהתאם לכלל הבניית ענישה, יש לגזור את דינו של הנאשם על פי עיקרון ההלימה שמהותו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו.

בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך המוגן, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה דנן, **הערך המוגן** שנפגע הוא זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה. מידת הפגיעה אינה גבוהה, שכן מדובר בהסעת אדם אחד ומשלא נגרם נזק כתוצאה מהסעתה, שכן העבירה לא הושלמה, משעוכב הנאשם במחסום. אין מדובר בהסעה לצרכי בצע כסף אלא בסיוע לאותה נוסעת, ולא נטען כי מניעיו היו פליליים או כאלו שהיה בהם ליצור סיכון בטחוני.

ברע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.2.06) נקבע כי הגם שעל פי הכלל, ראוי שייגזר עונש מאסר בפועל בגין עבירות של הלנת, העסקת או הסעת שוהה בלתי חוקי, הרי שיש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו הספציפיות של העבריין הנאשם העומד לדין:

"יש לתת ביטוי לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי ועוד כיוצא-באלו נסיבות שלעניין. נסיבות אלו - ונסיבות דומות להן -אף שאין בהן, כשלעצמן, כדי לשלול הטלתו של מאסר בפועל, אפשר יביאו להקלה במשך תקופת המאסר, ובמקרים המתאימים יחייבו הטלתו של עונש קל יותר. מישקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משיטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עימו מיטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה."

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מאסר למספר חודשים, שאפשר וירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהתאם לכללי הבניית הענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

בגזירת עונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובהן גילו הצעיר יחסית של הנאשם, העובדה שנטל אחריות על העבירה והביע חרטה על משו.

מנגד, לנאשם הרשעה קודמת מיום 25/5/15 בעבירות שעניין הסעת שב"ח, סיוע לפריצה לבנין שאינו דירה, סיוע לגניבה וקשירת קשר לביצוע פשע, אותן ביצע ביום 8/1/13, בגין ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בשים לב, לכך שהעבירה שבפני בוצעה קודם לעבירות האמורות, ונוכח גילו הצעיר של הנאשם, החרטה שביטא והעובדה שמדובר בעבירת ניסיון בלבד, לא ראיתי מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל, אף לא לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 150 שעות של"צ. שירות המבחן יגיש תכנית לאישור בית המשפט.

2. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

3. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים בני 300 ₪ כל אחד, שהראשון בהם ליום 11/4/16.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, בנוכחות הנאשם בא כוחו והתביעה